

Netoužím po lustrech z křišťálu

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Emi G D Emi G D

D **Hmi** **D**
Můj vlak má z jisker nad komínem květ
D **Hmi** **D**
zvuk výhybek mi stáčí pohled zpět
Emi **G** **D**
o moc bohatší se vracím z toulek svých
Emi **G** **D**
nesním o přepychu a mám na rtech smích

znám dálnice i světla velkých měst
má kytara zná tóny dlouhých cest
rytmus vlaků i blues lopatkových kol
všechny písně které vrací klenba hor

D **Hmi**
R: už vím proč lidé sní když píseň vlaků zní
G **A**
a vidím měsíc mezi mraky plout
D **Hmi** **D**
znám cesty po nichž musí člověk jít
D **Hmi** **D**
i údolí kde písně mohou znít
Emi **G** **D**
proudy řek co mají lesky korálů
Emi **G** **D**
a tak netoužím po lustrech z křišťálu

Emi G D Emi G D

R: Už vím proč lidé sní když píseň vlaků zní
a vidím měsíc mezi mraky plout
můj vlak je ten ve kterém můžeš snít
má dlouhou kolej jakobílou nit
v něm myslím na to všechno co mám rád
když vidím měsíc nad kolejí plát

D Hmi D Hmi D Emi G D Emi G D

R: už vím proč lidé sní když píseň vlaků zní
a vidím měsíc mezi mraky plout
znám cesty po nichž musí člověk jít
i údolí kde písně mohou znít
proudy řek co mají lesky korálů
a tak netoužím po lustrech z křišťálu
a tak netoužím po lustrech z křišťálu